

BELGIE : 6 fr. - NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

ROBBEDOES

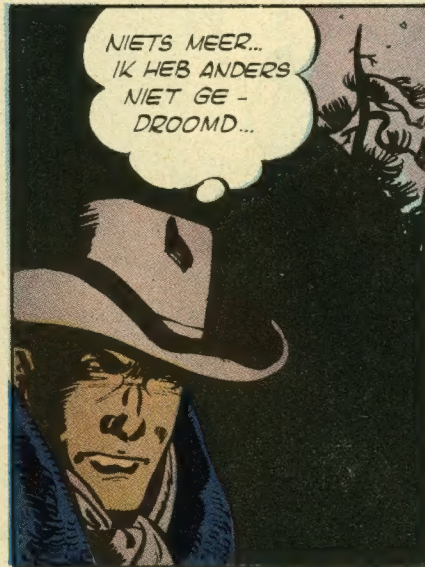
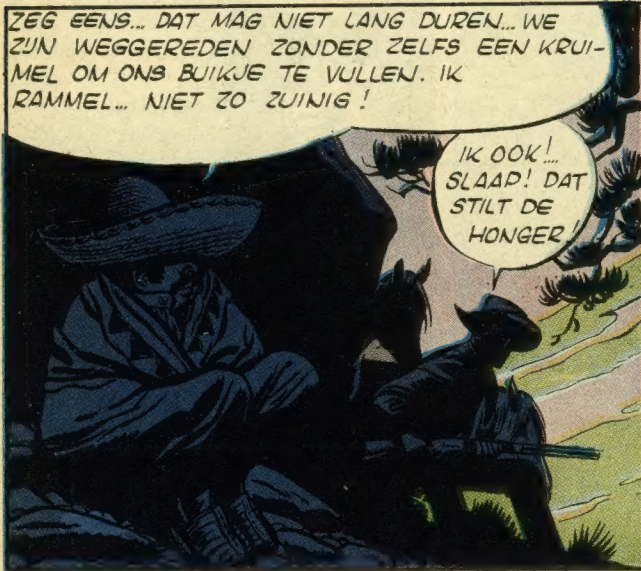
Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 839. - 26 April 1956. - 28 bladz.

Deze week brengt ROBBEDOES op pagina 14 en 15 een prachtige plaat in vier kleuren over het machtigste dier van Azië en Afrika :

DE NEUSHOREN

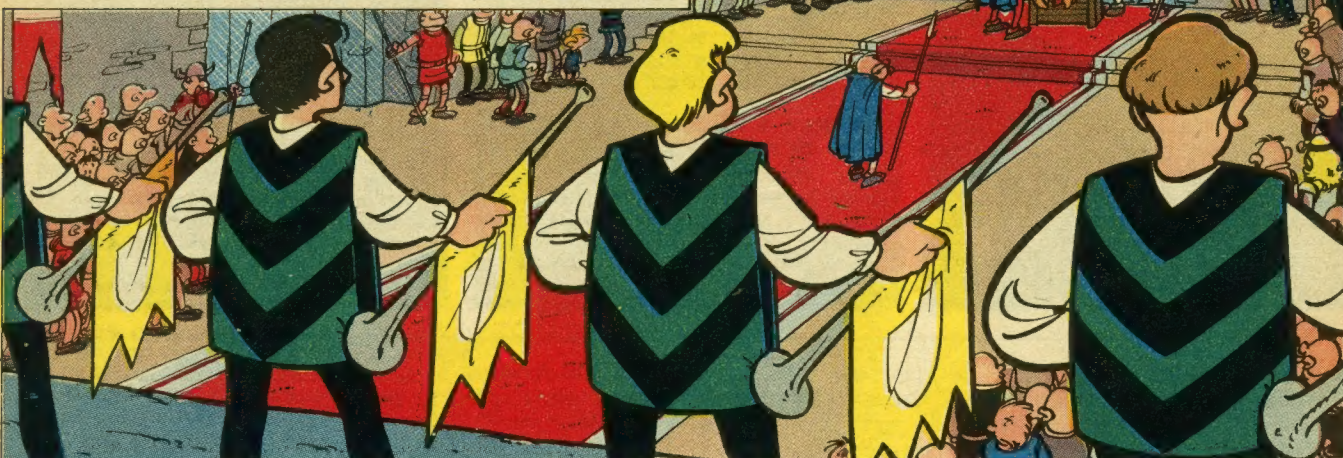
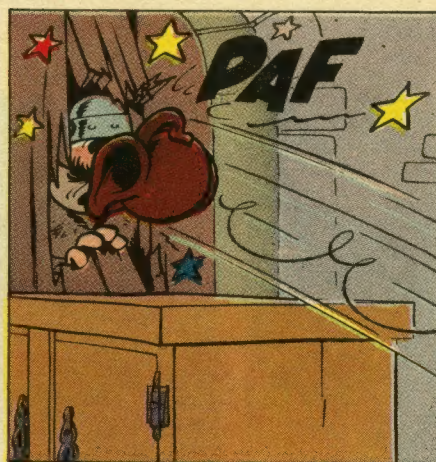

(Wordt vervolgd.)

De eed der Vikingen

EINDE

BYRD

17 April 1934... Admiraal Byrd was moederziel alleen op een waarnemingspost aan de Zuidpool.

De zon was die dag juist voor goed onder gegaan. Slechts om twaalf uur was nog even een flauw schijnsel boven de horizon waar te nemen. Een laatste stuiptrekking van een gloeiende wereld, die zich in maanden niet meer zou laten zien.

Donkere, sombere dagen volgden elkaar op. De dag was niet van de nacht te onderscheiden, tenzij door een vage, flauwe schemer en een in volle pracht vlammende avondhemel.

Op 31 Mei moest Byrd radiocontact zoeken met de hoofdpoot, welke de naam droeg van Klein Amerika. Terwijl de admiraal zijn bevindingen met de seinsleutel uitzond, hoorde hij, dat de motor in de voedseltunnel onregelmatig liep.

— Wacht even! seinde hij.

Hij nam een lantaarn en stapte de tunnel in. De lucht was er dik en bedompt door de uitlaatgassen. Byrd dacht, dat het gasmengsel niet goed was, boog zich over de carburator en begon er aan te peuteren. Hij herinnerde zich nog, dat hij zich kon oprichten. Dat was alles. Daarna schijnt hij het bewustzijn te hebben verloren. Door de hemel-weet-welke kracht heeft hij zich op handen en voeten uit de damplaaag kunnen werken.

Door een soort zware beneveling heen, bleef het gevoel wakker, dat hij iets belangrijks moest doen. Na een poosje moet hij zijn teruggekropen naar de hut. Byrd weet zich deze handeling zelf niet meer te herinneren. Toen hij de radio op tafel zag, begreep hij wat voor belangrijks hem te doen stond. Klein Amerika wachtte nog op verder bericht. Met de grootste inspanning seinde hij af: «Tot Zondag!»

Uit het radio-logboek van Klein Amerika bleek, dat twintig minuten verlopen waren tussen het ogenblik, dat Byrd geseind had «Wacht even» en zijn slotwoorden.

60° ONDER NUL!...

Op een gegeven ogenblik lag hij nog helemaal gekleed op zijn kool. Opeens drong het geluid van een onregelmatig werkende motor tot hem door. Langzaam sijpelde het zijn hersenen binnen, dat hij de motor moest afzetten. De verstikkende gassen zouden zich anders nog meer verspreiden. Hij rolde van zijn kool af en wankeled bereikte hij op de een of andere manier de tunnel weer. In de bovenste helft hing een dikke mist van verstikkende gassen. Hij kroop op handen en voeten om zo met het hoofd onder die gevaarlijke lagen te blijven. Zo wist hij de motor te bereiken en stil te zetten.

Byrd voelde zich verschrikkelijk misselijk. Hij had een ontzettende pijn in hoofd en ogen. Zijn hart

hamerde als een bezetene. Hij voelde, hoe de kou hem overmeesterde. 's Morgens had hij buiten nog een temperatuur van 60° onder nul geconstateerd. Hij had nog juist kracht genoeg om in zijn slaapzak te kruipen.

Het was nu juist toevallig de dag om brandstof voor de kachel te halen. Hij dacht er pas aan, toen hij om zeven uur 's ochtends bijkwam en de uitgedoofde kachel zag. Opnieuw sleepte hij zich met de grootste inspanning en voetje voor voetje naar de tunnel. Telkens moest hij ergens steun zoeken. Hij had het gevoel, of zijn hoofd op barsten stond. Heel langzaam slaagde hij er in, de gevulde tank op de grond te zetten en naar de hut te slepen. Een dodelijke vermoeidheid lag over hem. Weer kroop hij de slaapzak in. De kachel kreeg hij niet meer aan. Hij was op. Maar van slapen kwam nog niet veel. De hevige pijn in hoofd en ogen en de felle steken in rug en benen hielden hem uren wakker.

OP HET RANDJE VAN HET GRAF...

Er volgden nu vreselijke dagen. Byrd begreep nu wel, dat de gassen van de motor hem zo'n lelijke poets hadden gebakken. Hij was al niet goed geweest, want de ventilatie in de hut leek nergens op. De kachel had hem al een kooldampvergiftiging bezorgd. En nu was deze gasvergiftiging er nog bij gekomen...

Byrd kende de gevaren van zo'n vergiftiging. Hij wist, hoe langzaam je er van herstelt. Hij was ermee op de hoogte, hoe in dergelijke gevallen de vernietigde rode bloedlichaampjes heel moeizaam weer moeten worden opgebouwd. Zou hij nog ooit kunnen herstellen? Hij was zo zwak... Waar moest hij de kracht vinden om brandstof te halen en de kachel aan te houden? De kachel aanhouden... maar dan zou zijn ziekte voortdurend gevoerd worden door de aanhoudende kooldamp!...

Met bonsend hoofd berekende hij de kansen om hier levend uit te komen. Een ding stond bij hem als een paal boven water: op Klein Amerika mochten ze niets, maar dan ook niets te weten komen! Byrd repte met geen woord over zijn hopeloze toestand.

En... hoevelen zouden in gelijke omstandigheden althans niet iets hebben losgelaten?!

EEN HELD...

Beste rakkers en rakkeresjes, er is geen beter middel om iemand te leren kennen, dan door zijn leven te bestuderen.

Richard Evelyn Byrd is een Amerikaan. Hij werd geboren op 25 October 1889. Op het ogenblik leidt hij weer een Zuidpoolexpeditie.

Ja, die Byrd is een kerel uit een stuk. We zouden honderden prachtige woorden kunnen zoeken om zijn heldhaftigheid te prijzen. Maar zo'n enkel avontuur zegt veel meer!...

Want waarom wilde Byrd in dergelijk hachelijk omstandigheden niets over zijn toestand loslaten?...

Julie weten al, dat het poolnacht was, dus dat je practisch al geen steek kon zien. Bovendien was het juist het seizoen, dat er veel blizzards (hevige sneeuwstormen) waren. En nu wilde Byrd de mannen van Klein Amerika niet in zulke gevaren jagen om hem te hulp te komen. Hij wist, dat ze hopeloos verloren zouden zijn, zo ze het toch zouden proberen.

Hij hield deze dappere houding vol, terwijl hij steeds doodziek bleef, voortdurend misselijk en haast blind van de hoofdpijn. Hij hield het vol, ook toen zijn petroleummotor onklaar raakte en hij gedwongen was, de zware handdynamo in werking te zetten. Zo schrijft hij het zelf:

«Om twee uur vond de eerste poging plaats met mijn nieuw instrument. Ik legde het zware boek van Strumpel: «Praktijk der geneeskunde» op de seinsleutel om deze voortdurend naar beneden gedrukt te houden. Zo zou Klein Amerika een onafgebroken signaal horen als ze zouden luisteren. Schrijlings zat ik op mijn bankje en begon met beide handen de kruk van de dynamo te draaien. De inspanning was zelfs nog groter, dan ik had gedacht. Hoeveel magnetische weerstand ik moest overwinnen, wist ik niet. In elk geval was het voor mij iets ontzettends. Zodra het ding snel draaide, mepte ik het boek van de sleutel af. Terwijl ik met de linkerhand nog steeds draaide, probeerde ik met de andere K.F.Y. - K.F.Z. te seinen.

»Heeft u ooit dat trucje geprobeerd om met de ene hand cirkelbewegingen op de maag te maken en tegelijk met de andere hand boven uw hoofd recht op en neer te gaan? Nu, zo was het toen ook met mij het geval. Met dit verschil, dat de beheersing van mijn bewegingen nog oneindig gecompliceerd werd door mijn zwakheid en door de omstandigheid, dat ik het Morse-alfabet niet goed beheerste.»

Byrd werd toch nog gered. Op Klein Amerika kregen ze angstige vermoedens. Hij werd gered door Dr Poulter, op 10 Augustus.

Mensen zoals Byrd, beste rakkers en rakkeresjes, zijn kerels, waar je met trots naar kan opkijken, die je kan bewonderen en... aan wie je een voorbeeld kan nemen als je het zelf eens zwaar te verduren hebt.

Tot de volgende week, beste rakkers en rakkeresjes.

Julie trouwe

SNUFFEL

Onze Knollentuin

REGLEMENT

- Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grappes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekennolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Er was eens een juffrouw uit Peking
Die 'n ring door de punt van « heur »
[neus hing
Daaraan een ballon
Zo groot als de zon
Daar die ring, als ze liep, op-en-neer ging.

Zo, beste, allerbeste Rakkeresjes en wilde Rakkers. Kom er in, kom er in! Hoe gaat het er mee. Allemaal blij? Allemaal tevreden? Kom, we gaan in het stralende zonnetje een wandeling door onze knollentuin maken.

Niet dringen, iedereen komt aan de beurt! Nu moeten jullie niet alsmaar naar boven kijken, want die juffrouw uit Peking met haar wipneus en « heur ballon » komen toch niet uit de lucht vallen. Volgens de laatste berichten zweeft ze nog altijd boven China. Alle Chinezen staan daar met open mond te kijken, als ze komt aandrijven. Het lijkt wel een « vliegende schotel » of een « vliegende tapijt ». Hopelijk platst dat ballonnetje onderweg niet uit elkaar. Laten we maar het beste voor haar hopen.

Allemaal present?
Vooruit met de tent!
Wel here-me-tijd,
Vooruit met de gelt.
Een knol in je knuist
Zo groot als je vuist
Luister eens goed
Hoe dat het moet...

Dat is het nieuwe knollentuinlied van Sjarel. Je hoort het de hele dag door,

OP 3 MEI

« waar je gaat of staat » beweert P. K. op zijn originele manier.

« Zeg, Karel, hou nou eens een minuutje je mond! Steek die pijp van jou, met de zware tabak eens even tussen je tanden; er moet gezet worden. We zijn al « veels » te laat.

Vooruit met de gelt
Wel heremetijd
Een knol in je knuist
Zo groot als je vuist...

O, ja... Hebben jullie wel eens van de Rode Pimpernel gehoord, gesproken of gelezen. Nee, ik bedoel niet de Rode Pimpernel uit die film en van dat boek, maar PIMPERNEL uit Ekeren. Hij stuurde ons 't volgende gedichtje. Die Pimpernel droeg het weer eens op aan Snuffeltje... Als ik later heel oud en heel grijs... « en heel wijs... » (daar heb je Sjarel weer) heel grijs geworden bent, dan ga ik een dichtbundeltje uitgeven. Allemaal gedichtjes door jullie in onze « Knollentuin » geplant...

Nu even stilte, NIET NAAR BOVEN KIJKEN. De ballon is nog lang niet hier...

LENTE

Aan Snuffeltje.

De Lente waait
En in mij laatit
Een vuur van sterk verlangen...

De wind die trilt
En in mij rilt
Een blozen naar mijn wangen...

Een rode bloem
En stil gezoom
Dat doet mijn hart verlangen...

Eigen Werk van PIMPERNEL uit Ekeren.

Ja, ik moet eerlijk zeggen, dat dat goed in elkaar zit. Hier en daar is het zelfs héél goed, maar « er is natuurlijk weer een « maar » bij... » bromt Sjarel. Pijp in je mond kerel! Ik ben bezig. Je maakt er een gewoonte van, me altijd te onderbreken. Ik zei dus : Hier en daar is het zelfs heel goed, maar het is niet modern genoeg. Zo'n gedichtje had best een jaar of twintig, dertig geschreven kunnen zijn.

Waar 'm dat in zit? Wel... « en in mij rilt een blozen naar mijn wangen ». Dat doet iets onderwets aan. Daar staat tegenover dat het rythme pulk is. Er is geen woord dat niet op zijn plaats staat. Dat is werkelijk buitengewoon. Ik weet maar al te goed hoe moeilijk dat is. Je verdient een pluim, kerel! Het is een van de beste knollen, die we sinds lang geplant hebben. Stuur eens gauw iets anders. Mogen Sjarel, P.K. en ik daar op rekenen? Nu, een oude, trouwe rakker uit Den Haag, FALSTAFF? vlist Sjarel. Ja, Sjarel... Falstaff. Hoe heb je het geraden. Ga anders maar een eindje opzij, want het is een krachtpatser-geschiedenis. Een knol, als een...

« KOP VAN JUT »

Piëtro was een grote, lelijke kerel. Hij stond op de kermis met z'n « kop van jut ». 't Was een krachtpatser, die Piëtro.

Hij versloeg alle kermislul, met z'n « kop van jut », hij haalde steeds het hoogste aantal punten. Daar was hij dan ook erg trots op.

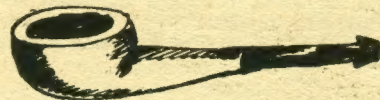
't Was op 'n Zondag. De kermis stond toen in Marseille. Tegenover het « rad van avontuur » was een plaats leeg. Maar tegen de middag kwam daar een snoepkraam te staan. De eigenaar was nergens te bekennen. Maar tegen de avond kwam, luid zingend, een boom van een kerel het kermisterrein overstrompelen. Hij had een dutje in zijn kraag! Hij liep regelrecht naar Piëtro's « kop », pakte de hamer, en gaf er zo'n klap op, dat het instrument voorgoed onbruikbaar gemaakt werd. Piëtro kwam naar buiten stormen en staarde wezenloos van het wrak naar de man, en van de man naar het wrak. De vreemde klant had met z'n klap ongetwijfeld Piëtro's kracht ver in 't niet gesteld. Garry, zo heette het heerschap en eigenaar van de snoepkraam, lachte zich slap en waggelde naar z'n tent. Piëtro was een gebroken mens.

De volgende morgen is triest en somber. Het regent. Piëtro slentert met een koffertje langs de kade. Hij mompelt : « vreselijk, de hele kermis zal barsten van 't lachen ». De kermis lachte ook. En Garry lachte 't hardst.

Nu kan men op de kermis Garry zien met een snoepkraam en een nieuwe... « kop van jut »!

En Piëtro, waar zit hij? Wist ik 't zelf maar. Maar waar hij zich ook bevindt, de « kop van jut » kan hij in ieder geval niet meer luchten of zien! Ze hebben me gezegd, dat hij een snoepkraam wilt beginnen...

Eigen Werk van FALSTAFF uit Den Haag.

Eigen werk van MICHIJLTJE. Sjarel vroeg zich af waar z'n pijp toch was?

Ik herinner me, Falstaff, dat ik vroeger eens gezegd heb : « Je tekent beter dan je schrijft ». Dat is zo, maar... « Er is natuurlijk weer een « maar » bij... » Sjarel wéér, die kan de laatste tijd z'n mond niet houden. Zou 'em dat in die zwarte tabak zitten? Is dat soms « praattabak » Sjarel?

Ik zei dus : Dat is zo, maar... Falstaff, je bent er erg op vooruit gegaan. Het is véél en véél beter. Ik kan het verschil duidelijk merken. Er is alleen een ding, waar jij voor op moet passen. Je loopt soms iets te snel van stapel en daardoor vlieg je wel eens over « kleine kleinigheden heen ». Die « dingetjes » kunnen het anders ineens nog veel fleuriger maken. Zal je daar eens aan denken. Het doet me plezier dat je niet opgeeft. Er zit « pit » in je, kerel. Zo mag ik het graag. Daarom ben ik ook wat « strenger » met jou. So long, boy. Tot kijk.

Sjaarrell, Sjaarrell, kom eens gauw. 'n Pracht-op-stel-knol van WINNETOU uit Sint Niklaas. Zet hem onmiddellijk.

BASIS L-3

Een donderend lawaai kondigt een tweemotorige vogel aan. Het geopend valluik staart als een onverwurmbaar, donker oog naar de voortschuivende diepte. Een lichtje kleurt de sombere wand groen.

Onder twee witte parachutevlekken bengelen twee grauwe gestalten. De ene draagt een zwart masker, de andere heeft 'n reusachtige gestalte.

Dreigend en somber ontrolt het bergpanorama zich voor hun blikken, maar toch oneindig groot en schoon. De zilveren randen van het maanlicht toveren een aureool van spelend licht om de grillige rotsen. Verderop, achter de donkere diep-

(Zie vervolg bladz. 23.)

verschijnt de nieuwe SPRINT!

Vertel het voort!

WITTE WOLF

VIER JAAR ZIJN VERSTREKEN... MACKENZIE, HENRY SACKER EN ZIJN METGEZELLEN ZIJN IN FORT CHIPEWYAN TERUGGEKEERD. HENRY WEEET NIET DAT ZIJN ZOON NOG LEEFT EN DOOR DE STAM DER SARCHIS IS OPGENOMEN. EVENMIN WEEET HIJ DAT KLEINE MAAN BIJ DE ATHABASKA'S GEVANGEN ZIT.

WE SCHRIJVEN NU 1793.

DE SACHEM DER SARCHIS, BLAUWE SLAG, IS DOOD. SHAWNESE IS HEM OPGEVOLGD EN EDWARD, DIE NU WITTE WOLF HEET, LIGT HEM NOG EVEN NA AAN HET HART...

JE VADER, SHAWNESE, WAS EEN GROOT KRIJGER... NET ALS DE MUDE.

HIJ WAS EEN UITSTEKEND SCHUTTER, ZEG JE, DAN SLACHT JE HEM WAT.

MOGESACHEM SHAWNESE VLUIG NAAR HET DORP KOMEN. ER WACHTEN AFGEZANTEN VAN DE BEVERS OP HEM!

WAT VERLANGEN ONZE BROEDERS VAN DE OVERKANT DER RIVIER?

EEN POOSJE LATER, MANITOE HEEFT AAN DE BEVERS GEZEGD: HET RIVIERGEBIED IS VAN U EN DE SARCHIS MOETEN ZICH AAN U ONDERWERPEN.

DE SARCHIS NEMEN VAN NIEMAND ORDERS AAN!

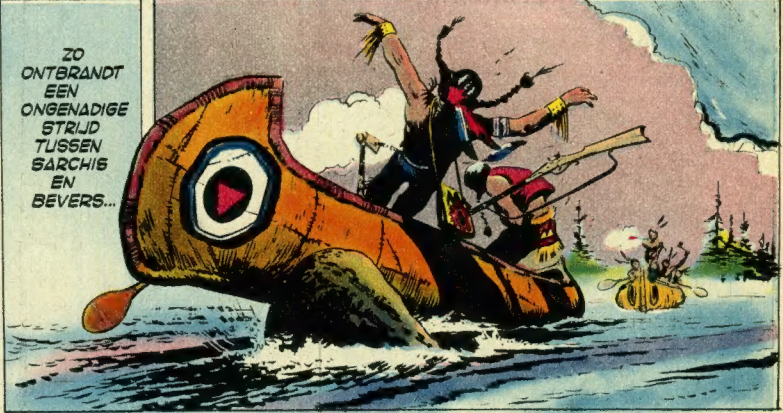
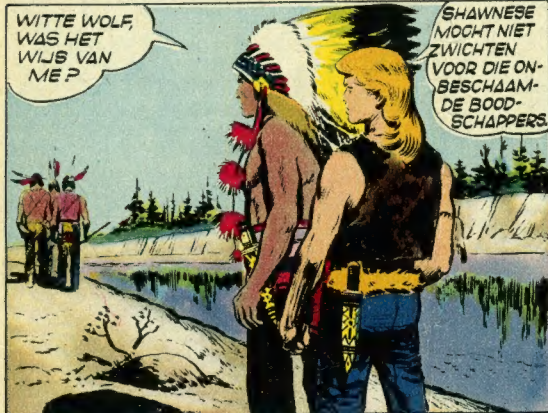
DAN WORDT DE STRIJD BIJL OPGEGRACHT. MET NIEUWE MAAN ZULLEN DE SARCHIS DE KRACHT DER BEVERS LEREN KENNEN.

WITTE WOLF, WAS HET WIJS VAN ME?

SHAWNESE MOCHT NIET ZWICHTEN VOOR DIE ONBESCHAAMDE BOODSCHAPPERS.

ZO ONTBRANDT EEN ONGENADIGE STRID TUSSEN SARCHIS EN BEVERS...

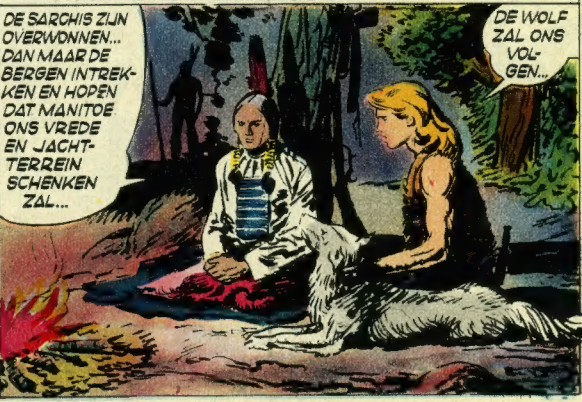
MAANDENLANG BIEDEN DE SARCHIS VERWOED TEGENSTAND...

MAAR ZE SLINKEN ZO DAT DE OVERLEVENDEN MOETEN OPGEVEN...

DE SARCHIS ZIJN OVERWONNEN... DAN MAAR DE BERGEN INTREKKEN EN HOPEN DAT MANITOE ONS VREDE EN JACHTTERREIN SCHENKEN ZAL...

DE WOLF ZAL ONS VOLGEN...

HET WOLFSJONG DAT DE INDIANEN TEGELIJK METEDWARD HADDEN GEVONDEN, IS NU VOLWASSEN EN VOLKOMEN TAM.

(Wordt vervolgd.)

de BONTE EPIDEMIEËN IN OUDE TIJDEN

WERELD

1
VROEGERRICHT-
TEN DIE ZIEKTEN
WARE VERWOESTINGEN
AAN. VAN 542 AF WOEDDE IN
EUROPA DE PEST ONDER-
MEER GEDURENDE 50 JAAR.
IN KONSTANTINOPEL VIE-
LEN ER ZOVEEL DODEN, DAT
DE LIJKEN INGEMETSELD
WERDEN IN DE TORENS
VAN DE STAD OF OPGESTA-
PELD WERDEN IN SCHE-
PEN DIE MEN LIET
RONDDOBBEREN

VACCINATIES EN GEZONDHEIDS-
ZORG STELLEN ONS HEDEN-
TEN DAGE IN STAAT EPIDEMIEËN
AL IN HET BEGINSTADIUM TE
STUITEN. DE ONMETELIJKE
VOORTGANG VAN DE GENEES-
KUNDE IS OORZAAK DAT DE
VERWOESTENDE PLAGEN
ALS PEST EN CHOLERA
IN EUROPA ZOWAT TOT DE
LEGENDE BEHOREN.

2
DE KRUISVAARDERS DIE DE RAT MEE-
BRACHTEN UIT HET OOSTEN, VEROOR-
ZAAKTEN VERSCHRIKKELIJKE EPIDE-
MIEËN. DE ERGSTE WAS DIE VAN DE
ZWARTE PEST IN DE XIVE EEUW, DIE IN
EUROPA ALLEEN AL 40.000.000
SLACHTOFFERS MAAKTE. ALS ALLE
EPIDEMIEËN UIT DE OUDHEID EN DE
MIDDELEEUWEN WAAIDE DEZE
GESEL OVER UIT EGYPTE.

3
IN FRANKRIJK VIELEN IN DE
X^E EEUW 2.000.000 MEN-
SEN ALS SLACHTOFFER VAN
EEN EIGENAARDIGE ZIEKTE:
"LE MAL DES ARDENTS"...
EEN INWENDIG VUUR
VERTEERDE DE LEDE-
MATEN, DIE ZO MAAR
AFVIELEN. DE ZIEKEN
STIERVEN IN EEN NACHT...

4
OM DE PESTLIJDERS TE
VERPLEGEN DROEGEN DE
DOKTERS IN DE XVIIE
EEUW, EEN LEREN PAK.
HET MASKER WAS VOOR-
ZIEN VAN KRISTALLEN
OOGKLEPPEN EN DE NEUS
DIE DE VORM VAN EEN
BEK HAD, WAS MET
PARFUM GEVULD.

5
E. PAAPE
D. 104

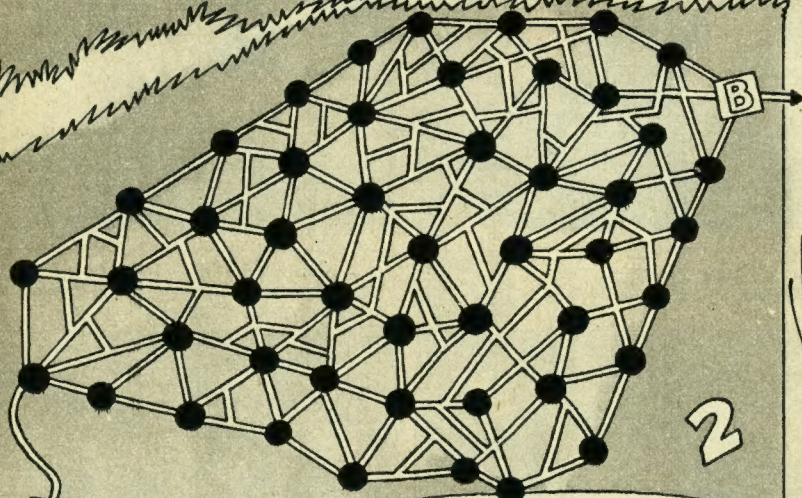
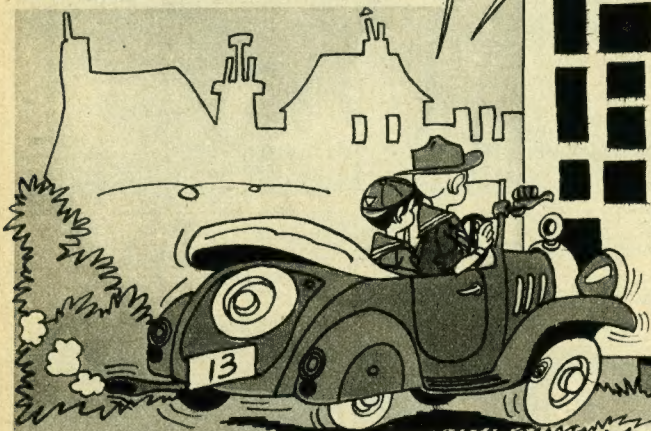
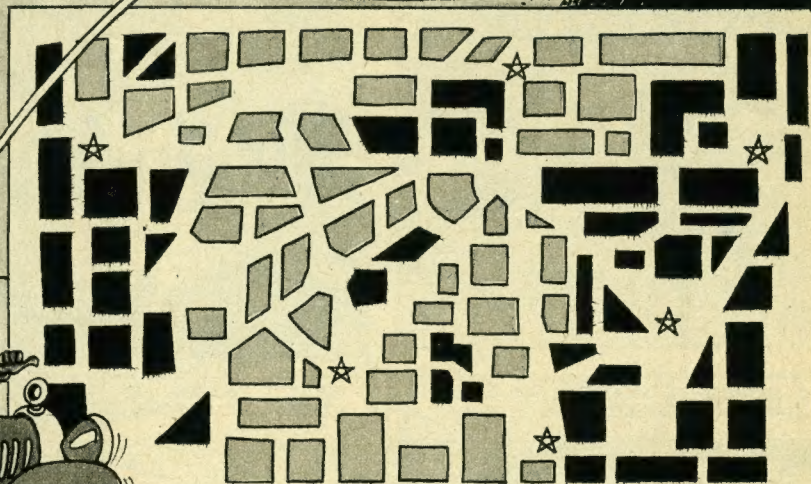

**WIE WEEET
HET
?**

HA, HIER IS
EEN
STADSPLAN!

WAAR MOETEN WE
STAAN OM ALLE
MONUMENTEN TEGE-
LIJK TE ZIEN?

1

2

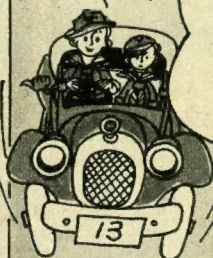
WAT EEN INGEWIKKELDE
WEG!...

JA, HOE GA JE VAN A
NAAR B OVER ZO WEINIG
MOGELIJK KRUISPUNTEN?

3

HEB JE DAT
GEZIEN?

MAAK JE NIET
DRUK, HET ZIJN
INTERNATIONALE
AUTOKENTEKENS.
KUN JE ZEGGEN
VAN WELKE
LANDEN?

BG

GR

CU

MT

SA

PY

WAAR GAAN WE HEEN?

NAAR BRUSSEL. EN KUN JE DE
PLAATSEN NAAR HUN AFSTAND
TOT BRUSSEL RANGSCHIKKEN.
BEGIN MET DE VERSTE.

BERN

AMSTERDAM

FRANKFORT

LONDEN

LUXEMBURG

BRUSSEL

Eddy -
PAAPE. j.147

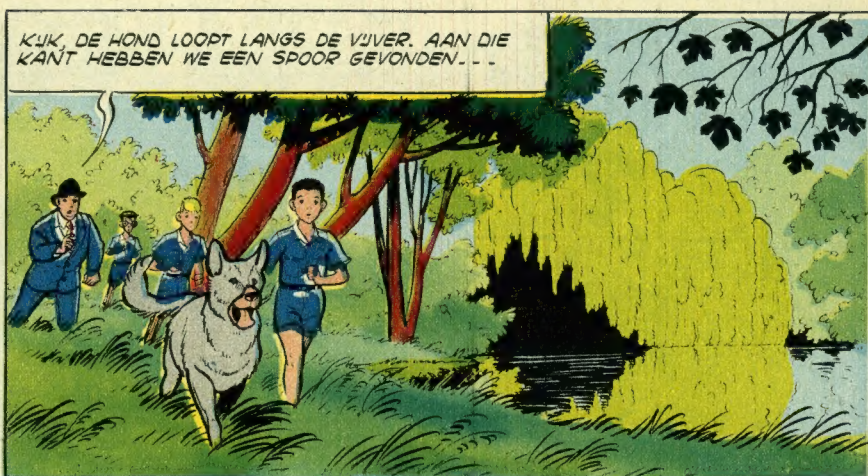
De Beverpatroelje

DE ONBEKENDE

UIT

VILLA MYSTERIE

JIMMY BREWSTER, EEN AMERIKAANS MILLIARDAIRZOOONTJE, IS DOOR DE GANGSTER AL KAL ONTVOERD. DE BEVERS DIE KAMPEREN OP HET LANDGOED WAAR JIMMY WOONDE, WORDEN IN DE ZAAK BETROKKEN...

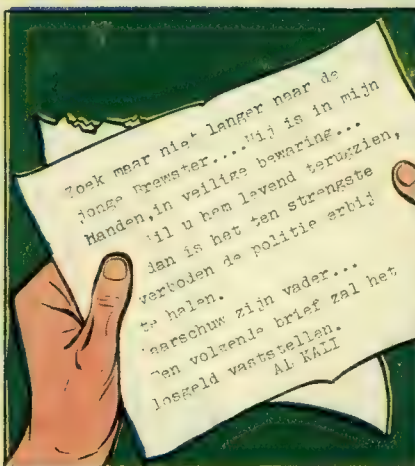
VLUG! DE HOND BLAFT DAARGINDS!

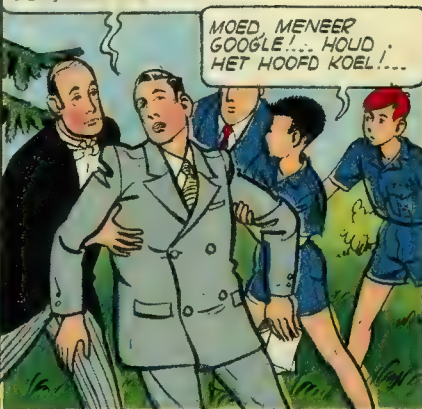
EEN BRIEF!

LIEVE HELP!... ALS ER MAAR... 000!

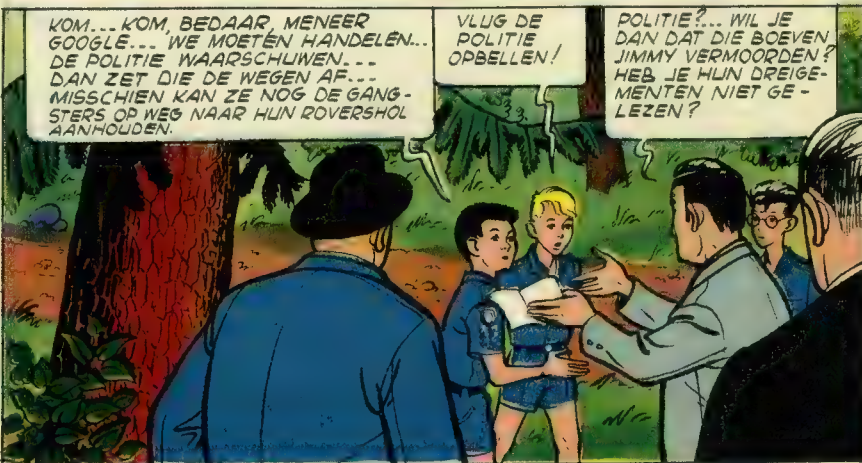
AL... AL KALI! JIMMY IS ONTVOERD!... GOD, AFSCHUWLIJK!!!!...

WAT ZAL JIMMY'S VADER WEL ZEGGEN?! IK HAD JULLIE NIET MOGEN LATEN KAMPEREN HIER... ALLES IS MIJN EIGEN SCHULD! DAT ZAL IK MEZELF NOOIT VERGEVEN!...

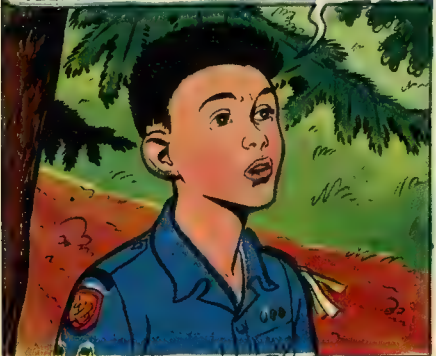

KOM... KOM, BEDAAR, MENEER GOOGLE... WE MOETEN HANDELEN... DE POLITIE WAARSCHUWEN... DAN ZET DIE DE WEGEN AF... MISSCHIEN KAN ZE NOG DE GANGSTERS OP WEG NAAR HUN ROVERSHOL AANHouden.

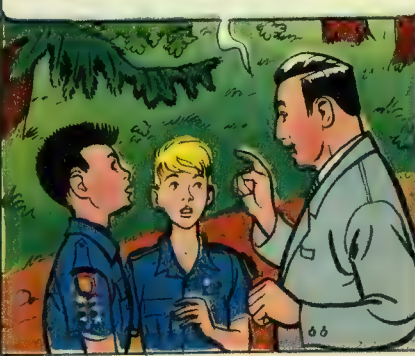

POLITIE?... WIL JE DAN DAT DIE BOEVEN JIMMY VERMOORDEN? HEB JE HUN DREIGEMENTEN NIET GELEZEN?

DAT DURVEN ZE NIET... ZE BLUFFEN OM ONS BANG TE MAKEN, TOE, IK SMEEK U, BELT U DE POLITIE OP, MR. GOOGLE! ELKE MINUUT DIE VERLOREN GAAT MAAKT ONZE KANS KLEINER...

DAT IS EEN TE ZWARE VERANTWOORDELJKHEID! DENK EENS, ALS DIE AL KALI ZIJN BEDREIGINGEN UITVOERT! DAT RISICO WIL IK NIET LOPEN... WE ZULLEN NAAR BREWSTER IN NEW YORK BELLEN... HIJ MOET BESLISSEN!

KOM VLUG! WE GAAN NAAR NEW YORK OPBELLEN!

VERDRAAD, WAT EEN TIJDVERLIES! EN DIE GANGSTERS LOPEN NOG STEEDS LOS!

(Wordt vervolgd.)

DE GROTE APACHE

ARIZONA 1870. COCHISE, HET OPPERHOOFD VAN DE CHIRICAHUA APACHEN HEEFT DE BLANKEN DE OORLOG VERKLAARD NA LANG HUN VRIEND TE ZIJN GEWEEST. DIT KOMT DOOR EEN AMERIKAANSE LUITENANT, EEN DIENSTKLOPPER. IN ENKELE JAREN IS HET KOLONISATIEWERK DER BLANKEN ZOWAT TENIETGEDAAN EN EEN HANDJEVOL INDIANEN HOUDT DUIZENDEN SOLDATEN IN BEDWANG. MAAR KAPITEIN JEFFORDS, POSTINSPECTEUR, HEEFT AL ZIJN KOERIERS DOOR DE CHIRICAHUA'S ZIEN VERMOORDEN EN IS BESLOTEN ALLEEN EN ONGEWAPEND MET COCHISE TE GAAN PRATEN, NA EERST ZIJN TAAL AANGELEERD TE HEBBEN.

JEFFORDS SCHUNT NIET BEDUCHT VOOR COCHISE'S WOEDE. IEDEREEN BEWONDERDE VROEGER UW TROUW. WAAROM VOERT GE, OM U TE WREKEN OVER EEN BELEDIGING VAN EEN MAN, OORLOG TEGEN ALLEN?

HET HOOFD DER CHIRICAHUA'S, DAT ALS VRIEND NAAR DE BLANKEN KWAM, VIEL IN EEN HINDERLAAG. MAAR GIJ HEBT EEN ZUIVER HART, WANT GE ZIT ALLEEN EN ZONDER WAPENS GEKOMEN. WAT VERLANGT GE?

IK WILDE DAT U MIJN KOERIERS DOORLAAT DIE TIJDING BRENGEN VAN MOEDERS AAN HAAR ZOONS EN VAN KOLONISTEN AAN HUN VERRE FAMILIE.

ZULLEN UW KOERIERS ENKEL VREDELIEVENDE POST VERVOEREN EN ONGEWAPEND KOMEN?

MIJN KOERIERS HEBBEN GEEN MILITAIRE ORDERS EN ALS GE ME UW WOORD GEEFT HEN NIET AAN TE VALLEN, DAN KRUGEN ZE GEEN WAPENS MEE!

COCHISE BEVEELT ENKELE VAN ZIJN MANNEN JEFFORDS NAAR DE
APACHENPAS TE BEGELEIDEN.

DAAR VINDT JEFFORDS ZIJN PAARD WEER EN
KEREN DE INDIANEN
TERUG!

JE DACHT ZEKER ME
NOOIT MEER WEER TE
ZIEN?

OP DE TERUGWEG DENKT JEFFORDS
NOG NA OVER HET ONDERHOUD...

DIE COCHISE
IS EEN OPMER-
KELUK MAN!

De NEUSHOORN

De neushoorn of rhinoceros (zoals zijn naam in het Grieks luidt) kwam in het Tertiaire Tijdperk over de hele wereld voor, maar is thans nog slechts te vinden in Zuid-Azië en Midden- en Zuid-Afrika. De voor dit dier zo kenmerkende horens (sommige soorten hebben er één, andere twee) bestaan uit door de opperhuid gevormde hoorndraden.

De Indische neushoorn, die drie, vier meter lang kan worden en 1,70 m. hoog, is eenhoornig. Zijn horen wordt tot 60 cm. lang. Zijn Afrikaanse bloedverwant klopt hem met glans, want zowel de zwarte (of puntlipneushoorn) als de witte (breedlipneushoorn) hebben twee horens,

hoorn geeft de voorkeur aan prairies en savannen en de olifant het grootste landzoogdier (tot 5 m. lang en kan wel meer dan 1,40 m. meten).

De zwarte neushoorn verschilt niet veel in leefwijze, en malse takjes. Hij huist vooral in droog doornbos of

Deze dieren hebben een dikke en taaie, maar toch erg van de beten van bepaalde parasieten en wentele zich met een ondoordringbare korst ertegen te beschermen. Ze hebben een verbond gesloten met een vogeltje, dat hun pik uit de huidplooien de parasieten op, waarmee het

gastheer een grote dienst bewijst.

Jagen op neushoorns in open veld, waar de jager met een rabsijn bent gewapend, blijft altijd

Wat moeten we dan wel zeggen van de jager die het dier met hun

De ene jager met een scheut een aanval van het monster. De ruiter leidt de aandacht van de andere zich op de grond gericht. De sabelhouw de poot doorsnijdt. Dan stort het dier. De andere jager het met pijls

Een neushoorn is een prachtige huid is uitstekend geschikt voor de jacht, bijzonder gewaardeerd door

waarvan de voorste zeer lang kan worden (1,20 m. tot 1,40 m.).

Dit is trouwens niet het enige verschil tussen de Aziatische en de Afrikaanse rhinoceros. De huid van de Aziatische soorten vertoont diepe plooien, waardoor ze veel van een pantser weg heeft, behalve bij de gladdere Sumatraanse tweehoornige neushoorn, die in Achter-Indië, op Sumatra en op Borneo leeft, ook in bergbossen.

Op de onderstaande plaat zie je een der beide soorten van Afrikaanse neushoorns: de witte neushoorn. Eigenlijk is hij helemaal niet wit, maar slechts iets lichter dan de zwarte rhinoceros.

De eerste leeft in reservaten, waar deze soort weer langzaam toeneemt, nadat ze al bijkans was uitgestorven. De witte neus-

De NEUSHOORN

De neushoorn of rhinoceros (zoals zijn naam in het Grieks luidt) kwam in het Tertiaire Tijdperk over de hele wereld voor, maar is thans nog slechts te vinden in Zuid-Azië en Midden- en Zuid-Afrika. De voor dit dier zo kenmerkende horens (sommige soorten hebben er één, andere twee) bestaan uit door de opperhuid gevormde hoorndraden.

De Indische neushoorn, die drie, vier meter lang kan worden en 1,70 m. hoog, is eenhoornig. Zijn horen wordt tot 60 cm. lang. Zijn Afrikaanse bloedverwant klopt hem met glans, want zowel de zwarte (of puntlipneushoorn) als de witte (breedlipneushoorn) hebben twee horens,

hoorn geeft de voorkeur aan prairies en savannen en voedt zich met gras. Hij is na de olifant het grootste landzoogdier (tot 5 m. lang en 2 m. hoog). Zijn voorste hoorn kan wel meer dan 1,40 m. meten.

De zwarte neushoorn verschilt niet veel in leefwijze, maar voedt zich met bladeren en malse takjes. Hij huist vooral in droog doornbos of op het vlakke veld.

Deze dieren hebben een dikke en taai, maar toch zeer gevoelige huid. Ze lijden erg van de beten van bepaalde parasieten en wentelen zich vaak in de modder om zich met een ondoordringbare korst ertegen te beschermen. Deze logge dikhuiden hebben een verbond gesloten met een vogeltje, dat hun lichaam voor hen zuivert. Het pikt uit de huidplooien de parasieten op, waarmee het zich voedt en tegelijk zijn gastheer een grote dienst bewijst.

Jagen op neushoorns in open veld, zelfs als je met een flinke karabijn bent gewapend, blijft altijd een gevaarlijke onderneming. Wat moeten we dan wel zeggen van de Abessijnse jagers? Die achtervolgen het dier met hun tweeën, op één paard gezeten. De ene jager met een scherpe sabel gewapend. Ze lokken een aanval van het monster op het paard uit. De voorste ruiter leidt de aandacht van de eenhoorn af, terwijl de andere zich op de grond laat glijden en met een goedgerichte sabelhouw de bezen van één der achterpoten doorsnijdt. Dan stort het hoorndier ineen en maakt de andere jager het met pijlschoten in de flanken af.

Een neushoorn is een prachtbuit voor de inlanders. De huid is uitstekend geschikt voor schilden. Het vlees wordt bijzonder gewaardeerd door Indiërs en Chinezen. En het

meest gezochte artikel is... de hoorn. Dit wordt door bijgelovige volken als een voorbehoedmiddel tegen vergift beschouwd en voor amuletten gebruikt.

Adembenemende worsteling tussen een leeuw en een zwarte neushoorn, wiens geduchte hoorn geen genade kent. Deze dikhuid is vegetariër en vormt dus geen gevaar voor de andere dieren. En meestal valt hij ook geen mensen aan. Maar als hij wordt getergd, dan is hij met zijn enorme massa, zijn oerkracht en zijn onstuimige hoornstoten een geduchte en onoverwinnelijke kolos. Daarom houden de Indiërs een kloplucht op hem en trachten hem in zijn slaap te verrassen. Maar dan maken ze zich weer snel uit de voeten voor de woede van het getroffen dier.

Net als het everzwijn in onze streken, is een rhinoceros dol op groenten en richt vaak zware schade aan in plantages.

waarvan de voorste zeer lang kan worden (1,20 m. tot 1,40 m.). Dit is trouwens niet het enige verschil tussen de Aziatische en de Afrikaanse rhinoceros. De huid van de Aziatische soorten vertoont diepe plooien, waardoor ze veel van een pantser weg heeft, behalve bij de gladdere Sumatraanse tweehoornige neushoorn, die in Achter-Indië, op Sumatra en op Borneo leeft, ook in bergbossen.

Op de onderstaande plaat zie je een der beide soorten, van Afrikaanse neushoorns: de witte neushoorn. Eigenlijk is hij helemaal niet wit, maar slechts iets lichter dan de zwarte rhinoceros.

De eerste leeft in reservaten, waar deze soort weer langzaam toeneemt, nadat ze al bijkans was uitgestorven. De witte neus-

es en savannen en voedt zich met gras. Hij is na
(tot 5 m. lang en 2 m. hoog). Zijn voorste hoorn

et veel in leefwijze, maar voedt zich met bladeren
droog doornbos of op het vlakke veld.
n taai, maar toch zeer gevoelige huid. Ze lijden
rasieten en wentelen zich vaak in de modder om
st ertegen te beschermen. Deze logge dikhuiden
en vogeltje, dat hun lichaam voor hen zuivert. Het
ten op, waarmee het zich voedt en tegelijk zijn
e dienst bewijst.

hoorns in open veld, zelfs als je met een flinke ka-
apend, blijft altijd een gevaarlijke onderneming.
an wel zeggen van de Abessijnse jagers? Die ach-
n het dier met hun tweeën, op één paard gezeten.
jager met een scherpe sabel gewapend. Ze lokken
val van het monster op het paard uit. De voorste
eidt de aandacht van de eenhoorn af, terwijl de
zich op de grond laat glijden en met een goed-
sabelhouw de pezen van één der achterpoten
dt. Dan stort het hoorn-dier ineen en maakt de
jager het met pijlschoten in de flanken af.
neushoorn is een prachtbuit voor de inlanders. De
uitstekend geschikt voor schilden. Het vlees wordt
r gewaardeerd door Indiërs en Chinezen. En het

meest gezochte artikel is... de hoorn. Dit wordt door bij-
gelovige volken als een voorbehoedmiddel tegen vergift be-
schouwd en voor amuletten gebruikt.

Adembenemende worsteling tussen een leeuw en een
zwarte neushoorn, wiens geduchte hoorn geen genade kent.
Deze dikhuid is vegetariër en vormt dus geen gevaar voor
de andere dieren. En meestal valt hij ook geen mensen
aan. Maar als hij wordt geroerd, dan is hij met zijn enorme
masse, zijn oerkracht en zijn onstui-
mige hoornstoten een geduchte en on-
overwinnelijke kolos. Daarom hou-
den de Indiërs een kloplacht op hem
en trachten hem in zijn slaap te ver-
rassen. Maar dan maken ze zich weer
snel uit de voeten voor de woede
van het getroffen dier.

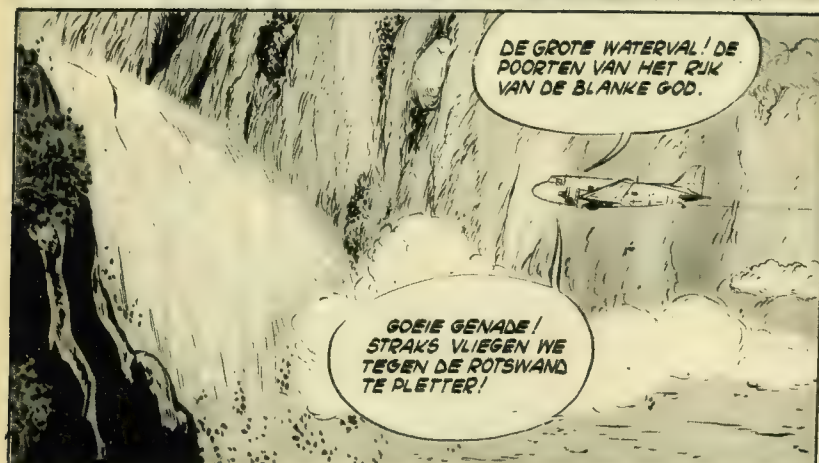
Net als het everzwijn in onze stre-
ken, is een rhinoceros dol op groen-
ten en richt vaak zware schade aan
in plantages.

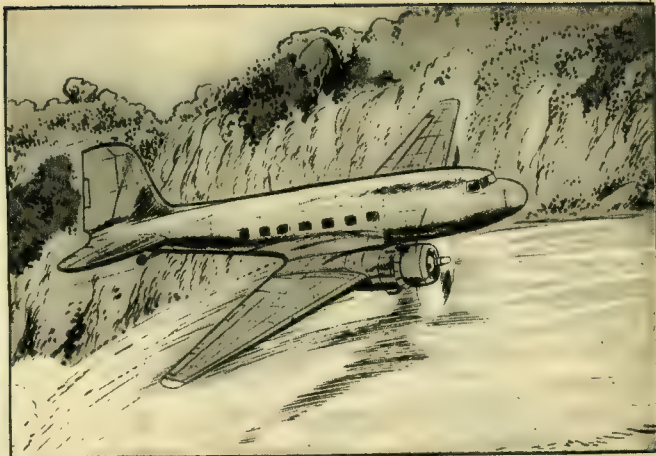
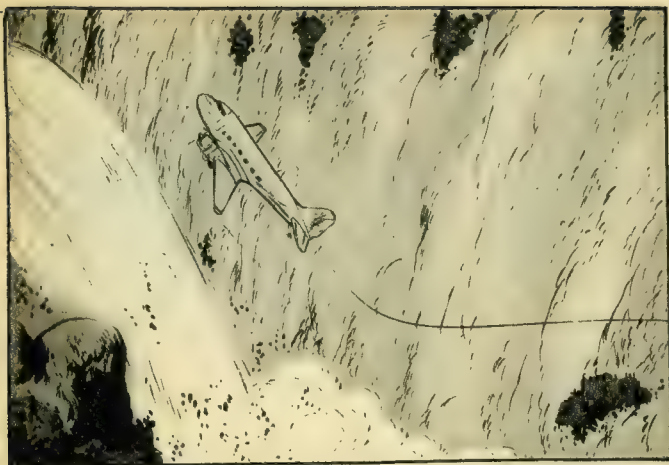
1.40 m.).
Aziatische
soorten
pantser weg
hoornige neus-
ho leeft, ook

soorten van
k is hij hele-
te rhinoceros.
eer langzaam
e witte neus-

HET
Mysterie
VAN DE
Witte God
Kim Devil

HÉ, DAT WAS OP HET NIPPERTJE!

NOG EEN ONDERDEEL VAN EEN SECONDE EN WE WAREN IN DE WATERVAL NEERGESTORT!

ALS AGOENDEROC NIET HEEFT GELOGEN, DAN LEEFT DE BLANKE GOD IN DIT GEBERGTE...

HET WRAK VAN HET VLEGTUIG DER ARMANDILLO'S LIGT AL BIJNA 30 JAAR ERGENS IN DIT ONDOORDRINGBARE OERWOUD!

ZIET U, SEÑOR! DIE ZIJRIVIER VAN DE RIO JURUA EN DE WATERVAL ZIJN NOG NIET IN KAART GEBRACHT... WIJ ZIJN DE EERSTEN, DIE HUN BESTAAN ONTDEKKEN...

IK HEB DE LOOP VAN DE RIVIER, DE LIGGING EN OOK DIE VAN DE WATERVAL ZORGVULDIG VASTGELEGD...

BRAVO, DAN HEBBEN WE EEN ZEER NAUWKEURIGE KAART VOOR HET TWEEDE STUK VAN ONZE NASPENDINGEN...

EN NU NAAR HUIS TERUG...

IK STEL VOOR DAT WE DEZE RIO PEPITO DOPEN...

DIE AVOND OP DE BASIS...

MORGEN VOLGEN WE WEER DE RIO PEPITO TOT VOORBU DE WATERVAL... EN NEMEN ZOVEEL MOGELIJK FOTO'S... DIE ZULLEN ONS HELPEN DE WEG UIT TE STIPPELEN DIE WE OVER LAND MOETEN VOLGEN OM HET RUK VAN DE BLANKE GOD TE BEREIKEN.

TOT UW ORDERS, SEÑOR...

DAN GAAN WE NAAR SANTAREM TERUG OM DE ECHTE EXPEDITIE VOOR TE BEREIDEN. ALS ALLES GOED GAAT KUNNEN WE OVER 14 DAGEN WEG EN BEREIKEN WE OVER EEN MAAND DE WATERVALLEN...

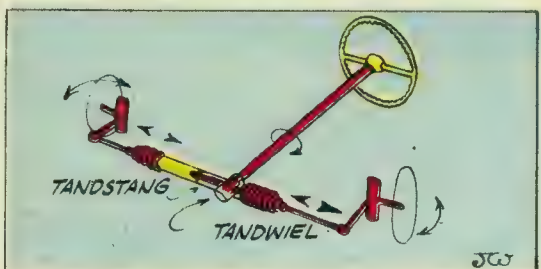
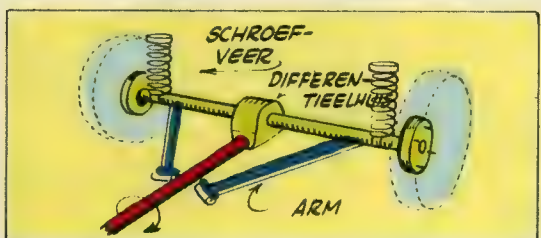
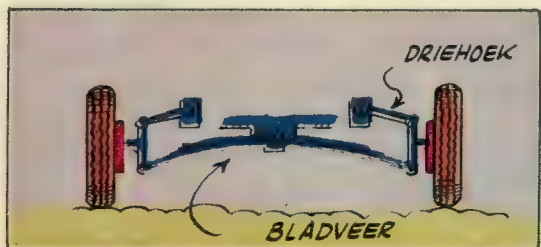
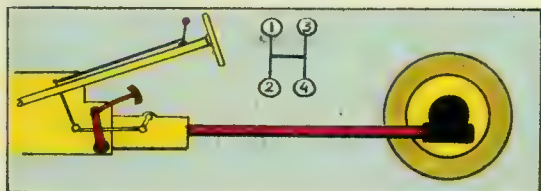
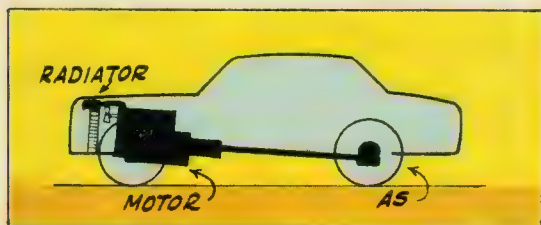
IK ZAL ALVAST DIT NIETWS NAAR DE KRANT TELEFONEREN...

(Wordt vervolgd.)

DE PEUGEOT 403

KIEST DE KLASSIEKE LIJN

TECHNISCHE KENMERKEN

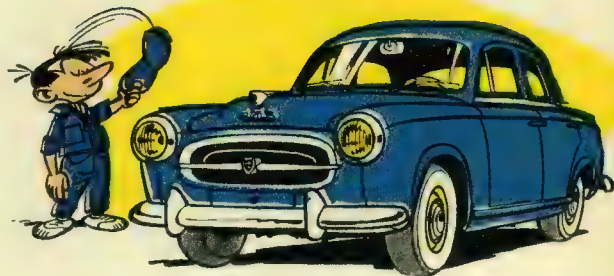
BOUW : Onderstelloods, 5 zitplaatsen. - Motor voor-aan. - Achterwielaandrijving. - Waterkoeling.

OVERBRENGING : Klassieke koppeling. - Versnellingsbak met 4 versnellingen (de 4e is «over-drive»). - Versnellingshandel aan het stuur. - Achteras met worm.

OPHANGING : VOOR: Vrije wielen. - Dwarse bladveer onder, driehoeken boven. - Hydraulische schokbrekers. - ACHTER: As uit één stuk op schroefveren. - Hydraulische schokbrekers.

STUURINRICHTING : Met tandstang.

REMMEN : Hydraulisch. - Goed werkend.

PROEFRIT

TWEE OPLOSSINGEN

Toen ik bezit nam van de nieuwe Peugeot 403, had ik net de Citroën DS-19 getest.

Het is merkwaardig te zien, hoe sterk deze beide wagens uiteenlopen. Citroën en Peugeot, die verenigd zijn in één eigen bedrijfskamer, komen aan de internationale markt met twee troeven: Citroën (futuristisch) en Peugeot (klassiek).

Maar opgepast! Klassiek wil niet zeggen: gemis aan fantasie. O, nee, de Peugeot 403 is juist bijzonder knap bestudeerd en ik voorspel dit model dan ook een lange, fraaie loopbaan.

DE 403 :

EEN WAGEN VOOR DE GROTE WEG

Om onpartijdig de nieuwe Peugeot te beoordelen, moet ik eerst de DS-19 en zijn koppeling-in-oliebad uit mijn hoofd zetten.

Al aanstonds merkte ik bij het koppelen een lichte schok, die bij het starten telkens optrad. Daarentegen gaat het overschakelen gesmeerd en de vier overbrengingen doen de goede hoedanigheden van de motor uitkomen. Oordeel maar! In 23 seconden haal je de honderd in het uur, de derde versnelling haalt de 120 en de hoogste tijd in de vierde opgenomen is 134 km./u.

De vering is goed gebalanceerd en zorgt voor een behoorlijke ligging op de weg. Maar anders dan de 203 reageert de 403 heel scherp in snelle bochten.

De bestuursinrichting met tandstang werkt uiterst sekuur, al is een zekere neiging tot trillen me niet ontgaan. Dat kan enkel een kwestie van afstelling zijn.

IN DE HOEKJES

De afwerking van de 403 heeft diepe indruk op me gemaakt. Deze wagen met zijn deftige, sobere, strenge lijn is met heel veel zorg gebouwd. Portieren, scharnieren, rubbernaden, banken... alles getuigt van degelijk vakmanswerk, waaraan menig constructeur zich mag spiegelen.

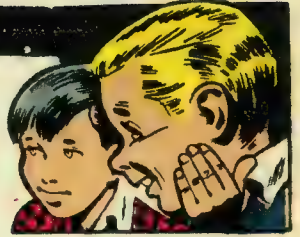
De Peugeot 403, een goedbestudeerde en beproefde, uitgebalanceerde wagen, zal tot de autofamilie gaan horen waar nog lang over gesproken wordt.

DE GROTE TROEF : DE MOTOR

De 4-cylindermotor van de 403 stamt af van de 203 en wordt beschouwd als een der beste seriemotoren uit de hele wereld.

De halvebolvormige cilinderkop en de schuine kopkleppen, bediend door gekruiste stelen, hebben sommige Amerikaanse constructeurs tot voorbeeld gediend. De 403 «ademt» behoorlijk. De in- en uitlaat is nauwkeurig berekend. Het rendement van deze motorgroep is hoog (natuurlijk voor seriewerk, ik spreek niet over competitie motoren). Inderdaad is het een prachtig resultaat als u bij 4.900 toeren-minuut 58 PK kunt halen uit 1.468 cm³ cilinderinhoud, te meer omdat de levensduur er niet aan is opgeofferd. Honderdduizend kilometer zonder revisie is een normale prestatie voor een Peugeot-motor.

José San Martin

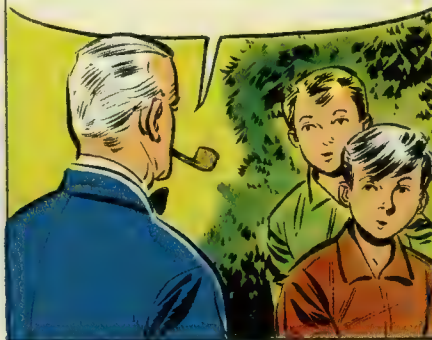

NIKS, HOOR! IK SCHIET HET EERSTE MET DIE BOOG!

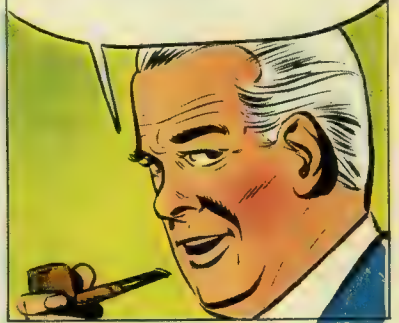
GEEN SPRAKE VAN... HET IS MIJN BEURT!

SCHEI UIT MET KIBBELEN! JE MOET LEREN TOEGEVEN KOM, IK ZAL JE EEN VERHAAL VERTELLEN WAARUIT BLIJKT HOE GROOTS HET KAN; ZIJN JEZELF WEG TE CUFEREN!

HET IS DE GESCHIEDENIS VAN GENERAAL SAN MARTIN, EEN ONVERMOEIBAAR SOLDAAIT DIE EDELMOEDIG WIST TOE TE GEVEN IN PLAATS VAN MET ZIJN EIGEN BROERS TE VECHTEN...

IN MAART 1812 NADERDE HET FREGAT "GEORGE CANNING" DE HAVEN VAN BUENOS AIRES. HEEL ZUID-AMERIKA RIEP OM ONAFHANKELIJKHEID.

ONS DOEL IS NIET MAKKELIJK TE BEREIKEN. MAAR WE MOETEN ALLES OPOFFEREN AAN ONS IDEEAAL...

EN WAT EEN MOOI IDEEAAL, DE ONAFHANKELIJKHEID VAN AMERIKA!

ENKELE DAGEN LATER

NA ENIGE WEKEN OPLEIDING ZIJN DIE MANNEN KLAAR VOOR DE STRUD!

DAT VERWACHT DE REGERING OOK, NU ZE U DIT GRENADIERSKORPS TOEVERTROUWT!

KORT DAARNA LANDT HET SPAANSE LEGER...

DAT PLAATSJE SAN LORENZO BIEDT NIET LANG VERZET. ER IS MAAR EEN GARNIZOEN VAN ENKELE GRENADIERS!

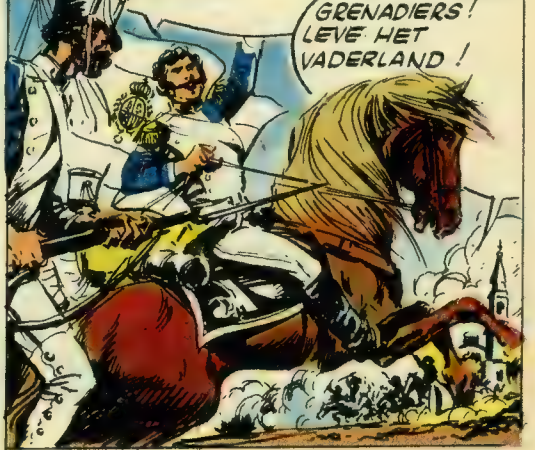

MAAR... DAAR IS DE VU-AND! VERZAMEL DE MANNEN! TOT UW ORDERS, GENERAAL!

WAT EEN ONTVANGST! DAT VERWACHTTE IK NIET! HAKT ZE IN DE PAN!

VOORWAARTS, GRENADIERS! LEVE HET VADERLAND!

VOLGT ME, GRENADIERS,
EN HERINNER JE WAT
ARGENTINIË VAN JE VER-
WACHT!

O, EEN SPANJAARD
TREFT DE GENERAAL!
HIJ MOET GERED
WORDEN!

BEDANKT,
CABRAL! AAN JOU
HEB IK HET LEVEN
TE DANKEN!

MOED, GENERAAL!
STA VLUG OP! ONZE
MANNEN SNELLEN
ONS TE HULP!

Ai... ZE HEBBEN ME
GERAAKT... DAT
GEEFT NIET, WIJ
HEBBEN TOCH
GEWONNEN!

DANK ZU CABRAL'S HELDEN-
MOED KAN SAN MARTIN ZICH
WEER BIJ ZIJN
MANNEN
VOEGEN.

F. BIELSA 1908
ALS DE REGERING
HET OVERWINNINGSBE-
RICHT LEEST, ZAL ZE
ER TROTS OP WEZEN
DAT ZE ONS HAAR
VERTROUWEN
HEEFT GE-
SCHONKEN!

GENERAAL, WAN-
NEER MAG IK
UW WONDEN,
VERZORGEN?
ZORG EERST VOOR
MUN GRENADIERS DIE
ZO EDELMOEDIG VOOR
HET VADERLAND HEB-
BEN GEVOCHTEN!

EEN TIJD LATER IN
BUENOS AIRES...

HET NOORDER- EEN MAN IS
LEGER IS IN IN STAAT HET
EEN HACHELUK TE REDDEN
PARKET GE- EN EEN SPAANSE
RAAKT! INVAL IN CHILI TE-
GEN TE HOUDEN:
JOSÉ DE SAN
MARTIN!

EVEN LATER RUKT SAN MARTIN
MENDOZA BINNEN OM HET LEGER
TE REORGANISEREN EN DE VU-
AND AAN TE
VALLEN NOG
VOOR HIJ CHILI
VERLATEN HAD.

MAAR HET WEER OP DE BEEN BRENGEN
VAN HET LEGER VIJLT NIET.

MANNEN DIE ONS WIL- NIET? OCH, ALS
LEN VOLGEN ZIJN WE ER GEEN
WEL TE VINDEN, HEBBEN,
MAAR WAPENS DAN SMEDEN WE
NIET! ZE ZELF!

MET ZIJN MONNIKEN GAAT
BROEDER BELTRAN
WAPENS EN BUSKRUIT
MAKEN...

DANK ZIJN JIJ, BROEDER BELTRAN, KAN
IK MIJN IDEEAAL VERWEZENLIJK... DE
ANDES OVERTREKKEN EN DE
VUURD BEDANK VERRASSEN

NIGT MIJ,
MAAR LIEVER ONZE
LIEVE HEER, HIJ
ZAL ONS STEEDS
HELPEN!

OP 5 JANUARI 1817 LEGT HET ANDESLE-
GER DE EED AF OP HET VAANDEL...

SOLDATEN! ZWEER ZOALS IK,
DEZE STANDAARD MET
UW LEVEN TE VERDE-
DIGEN!

DAT
ZWEREN
WIJ!

ENKELE DAGEN LATER VATTEN DE 6.000 MANSCHAPPEN VAN SAN MARTIN DE BEKLI-
MING VAN DE ANDES AAN. ACHTTIEN DAGEN LANG VECHTEN ZE TEGEN HET GEBERGTE,
ONDANKS DE ERGSTE HINDERNISSSEN... EN EINDELIJK WORDT DE CORDILLERA OVER-
WONNEN... HET LEGER BEREIKT DE ANDERE
HELLING ...

DE MANNEN
MOESTEN
WAT RUSTEN,
ZE ZIJN
OP!

EEN SOLDAAAT KENT
GEEN MOEHEID.
VOORWAARTS
NAAR CHACABU-
CO. DAAR STAAN
DE SPAN-
JAARDEN!

VOORUIT! HERINNERT U
DAT CHILI VAN U ZIJN
VRIJHEID VERWACHT!
LEVE ARGENTINIË!

DE SPANJAARDEN WORDEN OVER-
ROMPELD EN NU VOLGT DE IN-
TOCHT IN SANTIAGO.

ZU HEBBEN ONS
GERED! LEVE
SAN MARTIN!

LEVE HET
ANDESLE-
GER!

EEN NIEUWE ZEGE WORDT BIJ MAYPU BEHAALD.

IN NAAM VAN CHILI DANK IK U
VOOR ALLES WAT GE VOOR
ONS HEBT
GEDAAN!

PRESIDENT O'HIGGINS, U WEEET
DAT IK MAAR EEN IDEEAAL HEB:
DE VRIJHEID VAN AMERIKA.

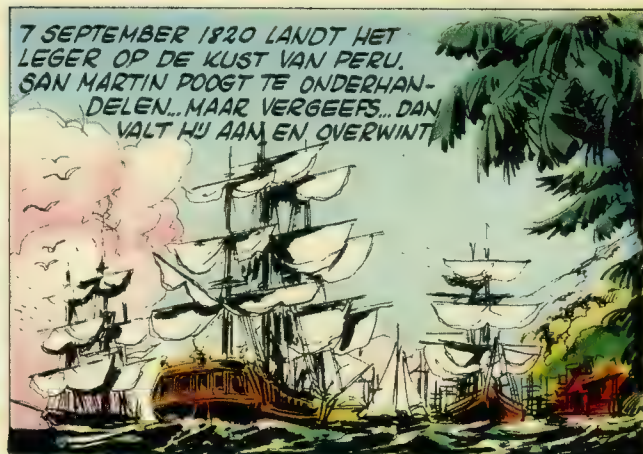

LATER.

HET IS
NOODZAKELIJK DE
SPANJAARDEN UIT
PERU TE VERJAGEN.
ANDERS BLIJVEN WE
STEEDS
BEDREIGD!

U MAG OP HET
CHILEENSE ESKA-
DER REKENEN,
GENERAAL SAN
MARTIN! WIJ
ZULLEN U DAARHEEN
BRENGEN!

Onze Knollentuin

(Vervolg van bladz. 6.)

te waar Basis L-3 ligt, drommen dof-zwart, met een kroon van wit-licht, de schler ondoordringbare Canadese oerwouden.

Dicht in elkaars nabijheid strijken de witte vlokken neer, lossen op in de heersende stilte.

Op een paar wachten na, is Basis L-3 uitgestorven... Als een standbeeld op een verlaten plein, beheerst de Proefraket L-X1 de startbaan.

Drie schaduwen glijden langs de barakken :

— Klaar ? Doe je werk en... Good luck ! Müller en Smad versmelten (?) met de neus van de raket. Het zachte schuren van staal op staal is nauwelijks hoorbaar.

Schichtig wendt Smad zich om en schreeuwt tegen zijn makker :

— Look out, flight !

Met een bliksemsnelle handigheid is hij in de raket gedoken.

Te laat. Müller snakt naar adem. De

Het huis waar Mammie zo van houdt. - Eigen werk van LIEVE DUCAMP, uit St. Gillis-Brussel.

koude tromp van een browning port in zijn rug.

Steekvlammen bliksemen aan de voet van de raket. Het geluid van de schoten gaat verloren in het knetteren van een Jawa. Wanneer de gemaskerde met Müller beneden komt, danst een allegorie van sterren voor Dwars ogen. Een rode schram op zijn wang contrasteert met zijn bleke gelaat.

— Hij ontsnapte me, baas.

— Geeft niet, kerel. En jij, spreek op : Wie is je opdrachtgever ?

Het zenuwachtig hoopje mens stottert : — Eh... dat...dat...

Een oorverdovende knal doet de Gemaskerde en Dwars opschrikken.

Van dit verbijsterend moment gebruikmakend duikt Müller tussen een stapel olievaten weg.

Ogenblikkelijk zit Dwars achter hem aan.

— Laat maar, Dwars. Ik heb zijn papieren. Organisatie S heeft nog niet met mij afgedaan...

Eigen Werk van WINNETOU uit Sint Niklaas.

Ja, Rode broeder Winnetou, dat heb je vrij goed afgebracht. Vind je zelf ook niet, Sjarel ? « Ja... » zegt Sjarel. Eerst mag ik

niets zeggen en nu heb ik je me weer om raad te vragen. Ik heb niet eens mijn pijp rustig op roken ! »

Ach, Sjarel, toch, ben je zo gauw op je teentjes getrapt ? Lach maar weer. Goed zo, zo zie ik het liever ! Alles weer goed ? P. K. staat er grinnekend bij... Zou ie er meer van af weten ? Die twee, dat zijn altijd twee handen op een buik. Onafscheidelijk, gewoon.

Ja, Winnetou, dat was puik. Je kan direct merken, dat je « schilder talenten » hebt. Als je je opstel aandachtig leest probeer met je woorden te tekenen en te kleuren. Dat is heel goed, maar daar is ook één groot gevaar bij. Je moet oppassen,

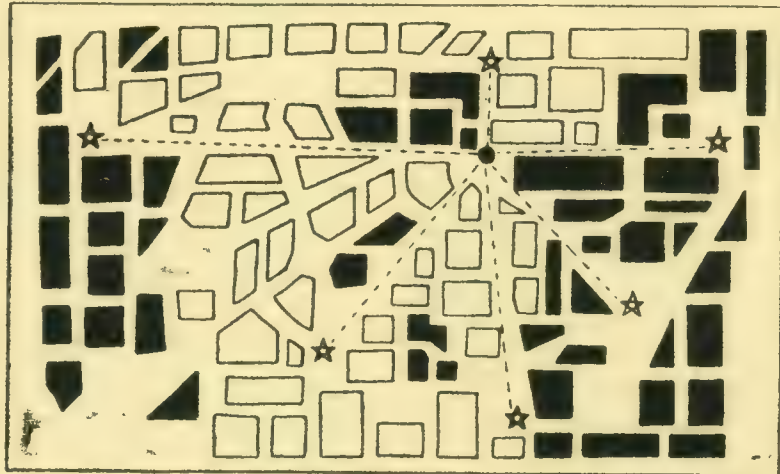
dat je niet gaat overdrijven. Het is mogelijk, dat « je schilderij, dan te bont wordt ». Er komen dan te veel kleuren bij te pas. Daar door kan je in gemeenplaatsen vervallen. Begrijp je ?

Bijvoorbeeld : « Verderop, achter de donkere diepte, waar Basis L-3 ligt, drommen dof-zwart, met een kroon van wit-licht, de schier ondoordringbare Canadese oerwouden... » Persoonlijk vind ik dit een beetje overladen.

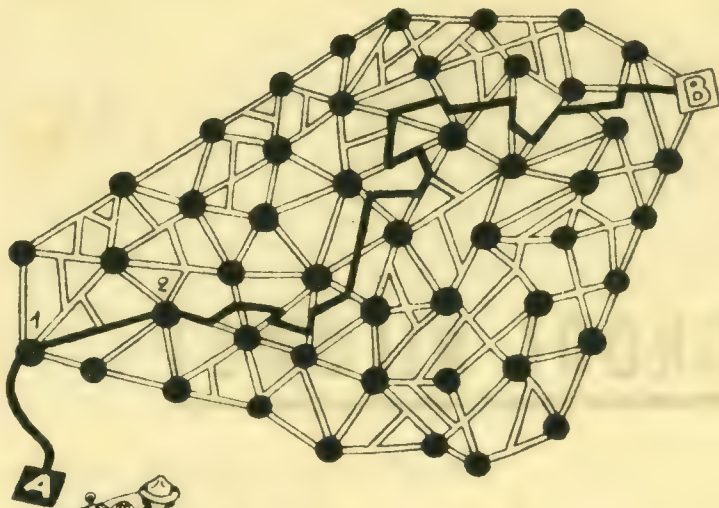
Dit zijn geen « fouten ». Integendeel ! Maar je hebt talent en daarom moet je je intomen. Goethe zei : « Aan de beheersing herken je de Meester ». Natuurlijk verwachten we met spanning het eerste num-

WIE WEET HET ?

SPEL Nr. 1

SPEL Nr. 2

SPEL Nr. 3

GR : Griekland. — BG : Bulgarije. — CU : Cuba. — SA : Saargebied. — PY : Paraguay. — MT : Tunesië.

SPEL Nr. 4

1) Amsterdam (210 km.). — 2) Luxemburg (218 km.). — 3) Londen (220 km.). — 4) Parijs (296 km.). — 5) Frankfurt (382 km.). — 6) Bern (672 km.).

Bon om deel te nemen aan onze grote wedstrijd : **EEN GRATIS REIS OM DE WERELD**, uitgeschreven voor de lezers van **ROBBEDOES** en **SPRINT**. Bewaar deze bon goed. Knip hem NIET uit voor het EINDE van de wedstrijd.

CHINA

mer van jullie klasblad. We zijn er zeker van dat het succes zal hebben. Onze gelukwensen!

Je tekening « Zicht uit mijn raam » is ongetwijfeld de beste tekening, die je tot nu toe instuurde. Het is van jou en nu ziet iedereen duidelijk (wat ik allang vermoedde) dat er een goed tekenaar in je zit. Je gebruikt je ogen en niet de ogen van een ander. Ga zo door! Stuur me die tekening van dat oude huisje. Die wil ik absoluut zien. De volgende week zet ik « het zicht uit je raam » op een ereplaats in onze knollentuin. Ik heb nu wel heel lang met jou alleen gepraat. Maar we hadden ook zoveel te vertellen, hé. Nu een ander, Winnetou. Hou je goed.

Sjarel, ben je klaar. Weer een knol, nu uit Nieuwpoort-Bad en hij komt van Jeanine MAHIEU. Je weet wel. Zet 'em gauw en zonder « je pijp uit te laten gaan ».

'T IS VACANTIE

Iederee keek ongerust naar buiten. Zelfs de juffrouw keek af en toe op naar de lucht. Ging het niet regenen? We gingen door met onze lessen tot een luid gerinkel van de bel ons deed opschrikken: de paasvacantie was ingetreden. We wensten elkaar nog een prettige vakantie en we spraken af, onder ons clubje, vanmiddag in ons clubhuis te verzamelen. Het weer viel nogal mee, toen we op stap gingen.

We maakten plannen om met ons vijven te gaan kamperen, maar daar de nachten nog te koud waren, besloten we tenslotte om bij Christiane's tante te gaan overnachten. Haar tante had een heel groot huis. Veel te groot voor haar alleen. Daarom verhuurde ze het maar en had het dit jaar nog niemand gevraagd om het te huren. We zouden er prettige dagen doorgebracht hebben. En het plan leek uitstekend. Stuk voor stuk waren we er zeker van, dat we mochten van onze ouders. We kenden die tante wel goed! Een vriendelijke dame. Oud was ze helemaal niet, tante Guus. En wat uitstekend uitkwam. Ze woonde temidden van het bos. Christiane had vlug geschreven en natuurlijk vond haar tante het prettig ons stel als logies te hebben. Over de twee dagen zouden we vertrekken. Tante had geschreven, dat we haar maar tante Guus moesten noemen. Het belooft een wondermoede vakantie te worden voor ons clubje. Nu zitten we lekker in het prieeltje thee te drinken en « tante Guusje » is aan het vertellen gegaan.

Jeanine, dat was goed verteld. Misschien heb je gemerkt dat we de laatste zin er uit gelaten hebben, omdat er die eigenlijk te veel aan was. Je moet ook eens andere woorden zien te vinden. Synoniemen bedoel ik. Bijvoorbeeld: Alleen, iedereen, Jan en alleman, stuk voor stuk, het hele stel, enzovoort. Dan gaat je opstel er vast en

zeker nog op vooruit. Afgesproken, Rakkeresje?

« Snuf, Snuf, Snuf, Snuf-fel! de tuin staat weer vo-oo-oi! » Ja, dat zie ik Sjarel! Ik ga « Jan en alleman, dat hele troepje, Rakkers en Rakkeresjes, de knollentuin uitjagen.

O, wat doet het zeer

Er zijn geen knollen meer...

...Dicht het dichtphenomeen dat P. K. heet. Nou, P. K., lees jij dan maar eens het lijstje met E. V. (Eervolle Vermeldingen) voor. Daar gaat het dan.

VAN STE uit Sint Niklaas; Edward DE MEYER uit Brasschaat; Andree DUCAMP uit Sint Gilles, wat stuurde jij een massa knollen op; Jacqie BISSCHOPS uit Stokkem. Stuur nog eens gauw iets; H. LEIDER uit Amsterdam. Prachtige moppen; Lieve DUCAMP uit Sint Gilles. Je tekening staat in deze knollentuin. Bravo; Waldi VIERHOUT uit Den Haag. Je sneeuwklodje bloeit hier; RED RYDER uit Reet. ROBIN HOOD uit Gentbrugge; WIM VAN HOUTEN uit Steldendam; H. WIELINGA uit Leeuwarden. Denise HERMANS uit Antwerpen, tekeningen en nog eens tekeningen... GEMASKERDE WREKER uit Maleizen en IRENE uit Soestdijk, sluiten de rij.

Ik ga nu mijn pijp opsteken en kringetjes blazen. Heb ik dat niet verdiend? Dag, rakkers, dag, rakkeresjes,

Als altijd, je trouwe,

SNUFFEL.

Twee gevoelige tekeningen van FALSTAFF 34.873 uit Den Haag.

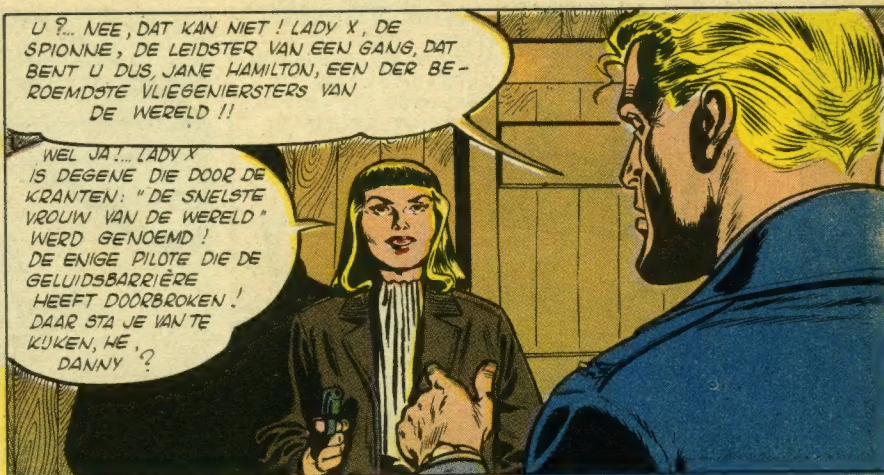
GROOT NIEUWS!

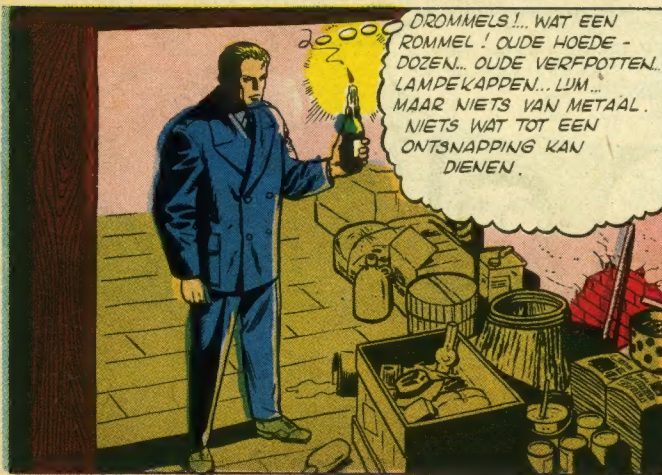
Volgende week verschijnt de nieuwe SPRINT!

Vertel het voort... Praat er over!

De nieuwe SPRINT

is nog mooier, nog groter, met prachtige reportages, een spannend vervolgvverhaal, boeiende artikels, spelen, knutselen... Iets enigs!

DROMMELS!... WAT EEN ROMMEL! OUDE HOEDE-DOZEN... OUDE VERFPOTTEN LAMPEKAPPEN... LUM... MAAR NIETS VAN METAAL. NIETS WAT TOT EEN ONTSNAPPING KAN DIENEN.

EN DAARDOORHEEN KAN IK NIET VLUCHTEN. DAT DAKRAAM STAAT OPEN, MAAR IK KAN ER NIET BIJ EN HEB NIETS OM ME OP TE HUSEN. HE, ALWEER EEN VLEGSTUIG! M'N GEVANGENIS LIGT ZEKER VLAK IN HET VERLENGDE VAN EEN LANDINGSBAAN!

LADY X HEEFT GEWIK! DIE KISTEN DIE HIER LOODRECHT BOVEN VLIEGEN KUNNEN GEEN SEIN WAARNEMEN. EN TOCH KOMEN ZE NOG GEEN 700 VOET BOVEN ME LANGS!

SCHREEUWEN HELPT NIET! DAT HOORT GEEN MENS! DEZE VERWENSTE LOODS LIGT ZEKER AFGEZONDERD EN ER IS NIKS OM EEN TOUW OF EEN STELLING VAST TE MAKEN!

DITMAAL BEN IK VOLKOMEN VERLOREN. ALS SONNY EN TUMB ME VOOR DE KOMENDE NACHT NIET OP HET SPOOR ZIJN, IS HET UIT MET ME.

VRUCHTELOOS ZETTEN DE VEILIGHEIDSDIENST EN DE M.P. HUN NASPORINGEN VOORT...

NU?

NIETS!... ONDANKS ALLE CONTROLE SCHIJNT KOLONEL DANNY MET ZIJN ONTVOERERS VERVOLGEN!

ONGELOFELUK! DIT LAND LUKT WEL VERLATEN!

WE ZULLEN S.O.S. BERICHTEN VOOR HET PUBLIEK UITZENDEN!

INTUSSEN...

NOG EEN KIST! IEDER KWARTIER KOMT ER EEN OVER... EN ER ZIJN "JETS" BIJ VERDUVELD. DAT VLEGVELD IN DE BUURT MOET ERG GEWICHTIG ZIJN! WAAR BEN IK?

GROTE VLEGVELDEN ZIJN ER NIET BIJ DE VLEET IN DIT VERLATEN LAND. EN GEZIEN DE DUUR VAN M'N AUTORIT EN HET TYPE DER VLEGSTUIGEN DIE OVER M'N GEVANGENIS HEEN VLIEGEN, KAN DIT VLEGVELD NIET ANDERS ZIJN DAN...

FAIRBANKS... DAT IS 'T! VAST EN ZEKER!! M'N ONTVOERERS HEBBEN GETRACHT ME OP EEN DWAALSPoor TE BRENGEN. MAAR WE HEBBEN IN WERKELIJKHEID DE STREEK NIET VERLATEN!

KON IK HET TEN MINSTE SONNY EN TUMB LATEN WETEN!! MAAR IK... OO! IK WEEET WAT!

WAT HEEFT BUICK VERZONNEN?

DOCTOR HUBBARD

